

les claus del dia

BONDIA

Els entenimentats
nois i noies
del Campus

LA RELACIÓ amb els nois i les noies que participen en el Campus de Periodisme de l'ARA és un dels moments més agraiats de tota la temporada. Tenen ganes de jugar però són respectuosos i entenimentats. Em confirma que a les cases en què els pares i mares lleixen un diari o, simplement, veuen un telenotícies amb la canalla o comenten l'actualitat a taula, la personalitat dels més joves guanya en profunditat perquè entrenen el pensament crític, comencen a formular i saber defensar opinions i s'exposen a totes les àrees del coneixement, de manera que el ventall de descobertes i perquè que pot despertar un futur interès acadèmic o professional, tant científic com humanístic, s'obre de manera exponencial. Això per no parlar de l'avantatge que ens porten quan parlem de xarxes socials.

ANTONI BASSAS

dietarivv
VICENÇ VILLATORO

5 DE JULIOL

Autoritarisme

UN FANTASMA recorre el món. La crisi econòmica de la dècada passada va ser una mena d'alarma per als estats, que es van adonar de la seva pèrdua de poder respecte a les grans corporacions multinacionals. La reacció ha estat reforçar el poder dels estats, però, incapaços de recuperar-lo en aquest front, han optat per buscar l'autoritat perduda en dos altres fronts, més fàcils: enfortir-se davant dels ciutadans i enfortir-se també respecte als organismes supranacionals creats en dècades anteriors. El fantasma que recorre el món és un autoritarisme que no pren formes totalitàries com en els anys trenta, però que és profundament antiliberal en l'àmbit de la política. Els estats s'atrinxeren per frenar la dissidència, reclamen àmbits de decisió que havien cedit a espais supraestats i es defensen amb l'agressivitat de qui se sent amenaçat. Els exemples van de punta a punta del món, de continent a continent. No cal anar-los a buscar gaire lluny. Però potser el més vistós és Hong Kong. Uns ciutadans que han passat de viure en democràcia a viure en un règim autoritari. És potser on millor s'encarna el fantasma que recorre el món: la voracitat de l'autoritat dels estats que menysté la llibertat de les persones. I nega el dret a la dissidència.

vistaltwitter

Jordi Turull i Negre (@jorditurull)
Diputat al Congrés (JxCat)

“500. 500 dies [ahir] de presó injusta, per les nostres idees i no haver renunciat mai a la política. Seguim amb la dignitat intacta i insubornable. #Absolució #FreeTothom”

Gemma Ubasart (@gemmaubasart)
Professora de ciència política (UdG) i exsecretària general de Podem a Catalunya

“Bona notícia. Torrent també aposta per un pacte de claredat emulant el cas canadenc. Bon punt de trobada amb Podem i els comuns, que fa temps que ho proposen. I segurament amb espais del món socialista i postconvergent”

Martí Farrero (@martifarrero)
Periodista

“En 24 hores, el futur cap de la diplomàcia europea ha passat de dir que no s'ocuparà del #Procés «perquè és un afer intern espanyol» a tornar-ne a parlar com a ministre d'Exteriors per negar el #referèndum a la quebequesa del president @rogertorrent. #Borrell”

Miquel Strubell (@miquelstrubell)
Editor de programes de TV

“Podrien fer un referèndum no vinculant a tot Espanya que preguntés pel tema. Podrien fer-ne un per preguntar si es pot preguntar. O preguntar si es manté el suport a la Constitució del 78, a veure què surt a Catalunya. Poden fer de tot i més”

Adriana Lastra (@AdriLastra)
Diputada al Congrés (PSOE)

“Que diu la Fiscalia que només veu abús en el cas de la Manada de Manresa: 7 homes violant una nena de 14 anys durant hores. És infame. De debò, no sé què més ha de passar en aquest país perquè siguem conscients de la #JusticiaPatriarcal”

Èlia Riudavets (@EliaRiudavets)
Professora de català a secundària

“M'emociona intensament el debat sobre si la @rosaliavt pronuncia bé o malament o si diu tal o tal barbarisme. Però seria guai que més gent s'animes a cantar en català i tal. I a vegades generem una mica l'efecte contrari”

Joan Solé Giménez (@JoanSole_)
Periodista

“Què hi ha d' excepcional en el fet que una cantant catalana de fama mundial canti en català? Que una cantant del Baix Llobregat ho faci en català? No som als anys 70, normalitzem la llengua i deixem enrere aquest complex d'inferioritat i l' excessiva fascinació”

Màrius Serra (@mariussera)
Escriptor

“Una simple reflexió, més enllà dels manlleus desafortunats. Que potser els cantants que fan trap en anglès només pronuncien mots que figurin a l'Oxford Dictionary o al Merriam-Webster?”

RITZAU SCANPIX / REUTERS

pareumàquines

ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Batusses a Demoscopilàndia:
volen linxar el xef Tezanos

UN DELS FENÒMENS més divertits de Demoscopilàndia és veure els cops de colze entre els diferents cuiners. El gremi de la premsa cavernària té un arxienemic evident: José Félix Tezanos, director del CIS. Que manipula, diuen, brandant la cullera amb la qual tot just acaben de remenar els seus caldos demoscòpics. “Tezanos fa història: més del 90% aniria a votar perquè Sánchez arrasi”, diu *La Razón*. “Sánchez pressiona Podem amb el CIS més manipulat”, rebla *EL Mundo*, que fa poc oferiria una enquesta en què, ves per on, empenyia Ciutadans a pactar amb el PSOE per frustrar una possible entesa de Sánchez amb Igle-

sias. És cert que els estudis del CIS destaquen per tenir unes grans dosis de cuina. I el problema de la cuina és que resulta inevitable: les dades en cru –amb tots els respectes pels crudivegans– poden resultar intoxicadores pels múltiples factors que incideixen en la realitat, com ara el vot ocult. El problema és que, un cop encesos els fogons, més enllà de la cocció necessària, tant els governs com els mitjans senten la irrefrenable temptació de començar a tirar espècies a l'olla, per allò de dissimular els gustos que no els complauen.

● UNA GRAN VICTÒRIA

Si un marcià –o un venusità– m'assaltés pel carrer i em demanés que li expliqués què és el nacionalisme, li mostraria els següents dos titulars d'*El País*. El primer és del 19 de juny: “Per què ningú pugna pel càrrec de ministre europeu d'Exteriors?” I el subtítol aclareix: “El càrrec d'alt representant de la UE, creat el 2009, s'ha devaluat fins al punt que cap país el reclama en el repartiment de poder que s'iniciarà aquesta setmana a Brussel·les”. Tot seguit, abraçaria aquest altre titular, del 3 de juliol: “Espanya torna a la primera fila amb Borrell com a nou cap de la diplomàcia europea”. Toca't les antenes!

TOVALLONS NEGRES

Fucking
Money man!

La cantant Rosalía acaba de publicar una cançó en català, la seva llengua materna, i això és una bona notícia per a tots nosaltres. Es diu *Fucking Money man (Millionària)* i em resulta molt divertida. Com la Marilyn Monroe quan deia que els “diamants són el millor amic d'una noia”, com la Madonna, que li va agafar el relleu, quan deia que era una “noia material”, com els Dagoll Dagom a *Glups*, que cantaven que feien teatre no per “pretensió cultural” sinó per “guanyar molts diners”, la Rosalía diu que vol bitllets de cent, irònicament materialista. A la cançó hi diu la paraula *cumpleanys* talment com Jaume Sisa o Albert Pla, que han fet sortir a les cançons “bomberos” o “tumbes”, o com Coolio, que diu “gangsta” i no pas “gàngster”. El familiars sempre han dit “cumpleanys”, “bocadillo” i “ojo”, però tenen, en canvi, una estructura lingüística intacta. M'encanta especialment una frase de la cançó: “Que em tanquin el Louvre així com el

Macba”. Aquest “així com” em fa molta gràcia.

Que la Rosalía canti en català i publiqui la cançó a les xarxes i tingui, a l'instant, més descàrregues que una central elèctrica és una gran notícia per a la normalitat. Una llengua és normal quan serveix per estimar-se, però sobretot és normal quan serveix per discutir-se. Una llengua és normal quan serveix per fer programes culturals, però sobretot quan serveix per fer programes de teleporqueria. Una llengua és normal quan serveix per fer l'amor, però sobretot quan serveix per fer porno. Una llengua és normal quan serveix per demanar una adreça, però sobretot quan serveix per insultar un conductor. Una llengua és normal quan serveix per fer el sorteig de la grossa, però sobretot quan serveix per atracar un banc. Una llengua és normal quan serveix per fer balades romàntiques, però sobretot és normal quan serveix per fer trap.

EMPAR MOLINER